

Forstaaelse og et godt Samarbejde til Veje ogsaa paa det finansielle Omraade mellem de to Ting. Kunde et saadant Samarbejde efterhaanden udvikle sig, og kunde man derigennem komme bort fra Landstingets Finansudvalg, vilde jeg anse det for heldigt; men allerede af den Grund, at jeg tænker mig, at man kunde undvære denne Institution ligesom i de gode, gamle Tider, allerede det synes mig at tale for, at man ikke nu skal sætte et saadant Udvalg ind i Forretningsordenen, hvorefter man meget vanskeligt kunde komme af med det igen. Man kunde nu sige, at det da ikke har saa meget af betydning, at et saadant Udvalg bliver nedsat fra Efteraaret af; thi naar der ikke er noget at bestille, vil det ikke blive benyttet; man behøver jo ikke at henvise Finansloven til det. Men, alene det, at Udvalget er der, giver Anvisning paa at give det Finansloven at se paa; jeg tror derfor, at man allerede af den Grund ikke skulde gaa til et saadant Udvalg. Naturligvis er jeg ganske enig med den ærede Formand i, at der i og for sig ikke kan være noget grundlovsstridigt i, at Landstinget nedsætter et Finansudvalg, og det synes jo ogsaa, som alle nu dele denne Opfattelse. Landstinget kan jo nedsætte, hvilket Udvalg det vil, ogsaa et Finansudvalg. Om man nedsætter et saadant Udvalg paa et tidligere eller senere Tidspunkt, kan selvfølgelig ikke være afgørende. Min Hovedindvending er, at Udvalget ikke kan faa noget lovmæssigt med Finansloven at bestille, før Finansloven kommer til at foreligge. Man har dernæst anført som en Grund til at nedsætte Udvalget, at der ofte kommer Bud til Landstingets Finansudvalg i Løbet af Vinteren om at komme og se paa en eller anden Ting og spise Frokost, maaske ogsaa Middag — i Aar tror jeg, man har drevet det til begge Dele — men det forekommer mig at være for lidt at have et staaende Finansudvalg, for at det skal kunne røgte denne Opgave. Teoretisk kan man vel sige, at man fra Efteraaret og Vinteren igennem ikke kan vide noget om, af hvilke Medlemmer Finansudvalget vilde komme til at bestaa, hvis der blev noget saadant nedsat. Men det er ogsaa kun teoretisk. Det gælder i Almindelighed om Udvalg, at de samme Sager i Reglen Aar efter Aar, for saa vidt de kommer igen, behandles af de samme Medlemmer, og særlig gælder det for Finansudvalgets Vedkommende. Der skulde næsten en lille Revolution til, før et Parti erstattede nogle af sine Medlemmer i Finansudvalget med ny Medlemmer, for saa vidt ikke Dødsfald

eller andre Grunde gjorde det nødvendigt. Derfor ved man ganske sikkert fra Efteraaret af, hvilke Medlemmer der paa Efterhaanden ere deciderede til at komme i Finansudvalget. Naar man vil byde Medlemmerne ud, at se paa en eller anden Ting af finansiell Interesse, er der jo kun Tale om et rent privat Skøn. Jeg tror ikke, at der kan være Grund til derfor at have et særligt Finansudvalg.

Da Talen var om den Henvendelse, der er sket fra Folketingets Side til dette høje Ting, blev det fremhævet af det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds, at det, at man fra det ene Tings Side henvendte sig til formaaende Medlemmer i det andet Ting for at høre deres Mening om en eller anden Sag, er noget, der saare ofte sker. Jeg ønsker at understrege denne Sætning, for jeg har før hørt den bestride. Jeg har før hørt en anden Opfattelse gjort gældende, nemlig at hvert Ting behandler Sagerne for sig og lader dem saa gaa paa forretningsmæssig Maade fra det ene Ting til det andet. Om private Samtaler eller „hemmelige Forhandlinger“, som det hedder, naar man ønsker at give saadanne Samtaler en ondartet Karakter, kan der aldeles ikke være Tale, navnlig ikke fra det nuværende Folketingsflertals Side. Jeg understreger altsaa blot dette, at efter det ærede Medlems Mening er det ikke sjældent, at man privat forhandler Tingene imellem. Jeg tror, det er en meget forstandig Maade, at man fra det ene Tings Side søger at komme til Kundskab om, hvorledes man opfatter en Sag i det andet Ting.

Da jeg altsaa ikke kan skønne, at dette Udvalg vil kunne faa en saadan Betydning, at der af den Grund kan være Anledning til at nedsætte det, og da jeg ikke kan skjule for mig selv, at det stadig bestaaende maaske kan føre til Misbrug og i hvert Fald vil fastslaa, at vi altid skulle have et Finansudvalg, hvilket jeg mener, vi skulle se at komme bort fra, vil jeg for mit Vedkommende stemme mod Forslaget.

Madsen-Mygdal: Jeg har forlangt Ordet for en kort Bemærkning i Anledning af den Udtalelse, vi hørte af den ærede sidste Taler (J. Pedersen). Han sluttede med at udtale sin Anerkendelse af, at jeg har billiget, at der fandt private Samtaler Sted mellem begge Tingenes Medlemmer om denne eller hin Sag, og han vilde særlig understrege, at jeg vilde anerkende dette, for der var en Tid, da man ikke vilde anerkende noget saadant. Jeg ved ikke af at sige, at jeg nogensinde har vil-